

Dosarul nr. 2ra-1209/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (V. Stratan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Leșan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 împotriva Valentinei Leșan,
Igor Leșan, Ion Leșan și Irinei Leșan cu privire la încasarea datoriei pentru energia
termică și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Ion Leșan și a fost menținută hotărârea din 02
februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2016, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului
Locativ nr. 4 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Leșan,
Igor Leșan, Ion Leșan și Irinei Leșan cu privire la încasarea datoriei pentru energia
termică și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contului personal deschis la
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4, pe numele
pârâților Valentina Leșan, Igor Leșan, Ion Leșan și Irina Leșan, SA
„Termoelectrica” a livrat energie termică.

Reclamantul a menționat că pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria
formată pentru energia termică în perioada noiembrie 2011 - septembrie 2015,
constituie suma de 1994, 22 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și
achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

A invocat că în temeiul art. 10, 17 și 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din
19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp
serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

La fel, a specificat că, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului
Locativ nr. 4, conform art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, este în drept să înainteze
cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă
a pricinii pe cale extrajudiciară, însă în pofida acestui fapt, pârâții sunt informați
prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) despre executarea
obligațiilor, pe care nu le execută.

Reclamantul a mai evidențiat și faptul că Gestionarul Fondului Locativ și SA „Termoelectrica” se află într-o situație financiară precară din cauza rău-platnicilor, din care fac parte și pârâții.

A solicitat, încasarea în mod solidar din contul pârâților Valentina Leșan, Igor Leșan, Ion Leșan și Irina Leșan în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 a datoriei pentru serviciile comunale furnizate și anume pentru energia termică în sumă de 1994,22 lei, cât și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 02 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 și a fost încasat în mod solidar din contul Valentinei Leșan, Igor Leșan, Ion Leșan și Irinei Leșan în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4, suma de 1994,22 lei cu titlu de datorie pentru energia termică pentru perioada 01 august 2013 până la 30 septembrie 2015 și taxa de stat în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 07 martie 2017, Ion Leșan a declarat apel.

Prin încheierea din 21 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, Ion Leșan a fost repus în termenul de declarare a apelului.

Prin decizia din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ion Leșan și a fost menținută hotărârea din 02 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La data de 25 aprilie 2018, Ion Leșan a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, recurentul a indicat că nu este parte contractantă al unui contract de furnizare a energiei termice și este debransat de la rețeaua termică a distribuitorului, motiv din care a specificat că nu există careva temei legal de a încasa datoria pretinsă.

Prin prisma art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 16 ianuarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea deciziei de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Prin urmare, recursul declarat de Ion Leșan la 25 aprilie 2018, este depus în termen.

La 22 mai 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Ion Leșan, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Ion Leșan este declarativ și nu justifică afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurent nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova*,

nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Leșan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ion Leșan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Iuliana Oprea